

Toespraak van mr. P. A .G. Cammaert, ter gelegenheid van het afscheid op 4 oktober 2017 als burgemeester van de gemeente Sluis

*** alleen gesproken tekst geldt ***

Meneer de Commissaris van de Koning;

Leden van de raad en college;

Dames en heren.

Hartelijk dank voor de vele lovende en hartelijke woorden die in mijn richting zijn gesproken. In dit soort situaties wordt vaak gezegd: "ik heb het niet alleen gedaan velen hebben me gesteund". Ik kom daar dadelijk nog op terug.

Om maar met de deur in huis te vallen. Men zegt wel dat het in organisaties zo moet zijn, dat je fluitend naar je werk gaat. Welnu in mijn geval was dat ook letterlijk het geval. Sterker nog, ik heb vaak fluitend in het gemeentehuis rond gelopen. Op een moment was het kennelijk zo erg, dat de dames bij receptie dachten dat er een vogel ons atrium was binnengevlogen.

Dit zegt natuurlijk wel wat. Ik heb me hier vanaf de allereerste tot de laatste dag heel erg thuis gevoeld. Waar ik kwam, werd ik prima ontvangen en dat is zo gebleven al die negen maanden dat ik hier heb mogen werken.

Vanmiddag heb ik daar op een fijne bijeenkomst onze medewerkers voor bedankt. Ik wil dat bedankje aan hen hier graag ook herhalen. We hebben fijne loyale mensen in huis, onder leiding van gemeentesecretaris Samira de Kievit die op intelligente, empathische en sturende wijze leiding geeft. Waar het de raad betreft noem ik ook graag onze griffier Paul Claeijs die over dezelfde kwalificaties beschikt. De relatie met jullie, kan ik zonder aarzeling zeggen, is niet alleen zakelijk geweest maar is uitgegroeid tot een waarin ook persoonlijke genegenheid bestond. Dank.

Ook met mijn de collega's in het college heb ik mooie tijden beleefd. Ook jullie hebben er aan bijgedragen dat ik een prachttijd hier heb gehad, die ik niet meer zal vergeten. Een bijzonder element is steeds de humor geweest, die als een rode draad dagelijks door ons functioneren heen was geweven. Ook voor jullie een dank je wel.

Leden van de raad en commissies, dank voor de constructieve manier waarop we aan de toekomst van onze gemeente hebben we kunnen werken. We zijn heel vaak diep gegaan in het presidium maar zijn er goed uitgekomen. De kroon op ons werk is de keuze van een nieuwe burgemeester die op ieders steun kan rekenen.

En ook u commissaris dank voor de ondersteuning. Uw beschikbaarheid voor mij en onze gemeente was onvoorwaardelijk. Han, wanneer ik je zocht, was je er altijd voor mij. Dank.

En dan Renske. Ze mogen je wel dankbaar zijn hier. Terwijl ik hier in een warm Bourgondisch bad zat, verbleef je in het verre noorden. Zonder voorbehoud kan ik zeggen, dat het zonder jou allemaal niet mogelijk was geweest. Dank je wel.

Dames en heren,

Toen ik aantrad sloot ik mijn toespraak af met een herinnering uit mijn jeugd, waarin ik vaak in vakanties in ons gebied was. Namelijk mijn bezoeken aan Schorers graf bij IJzendijke. In de voorbije maanden heb ik het gebied en onze inwoners intensief nader leren kennen en waarderen. Ik ben er erg dankbaar voor dat ik de gelegenheid heb gehad dat mee te maken. Vergeten doe ik dat nooit

meer. Ons en mijn Zeeuws Vlaanderen, het land van mijn voorvaderen; ik heb er een hele verdiepingsslag in doorgemaakt.

Die verdieping heeft vele facetten. Ze betreft niet alleen een grotere kennis van onze geschiedenis, die zo mooi samenvalt met die van Nederland. Maar ook diverse culturele elementen. Ik noem een paar willekeurige voorbeelden. Mijn tocht met Guus Langeraert langs verdwenen dorpen en stadjes; de cultuur van de handboogschutters in Aardenburg; het Carnaval in die stad. De vele festiviteiten en festivals die mede onze cultuur bepalen. Visserijfeesten in Breskens en de Folkloristische Dag in IJzendijke. En hoe mooi was het niet dat ik met Renske hoog in de toren van het Belfort, samen met de stadsbeiaardier, klanken over Sluis mocht uitstrooien.

Maar er is meer. Het ging steeds om mensen. Met hun vreugdes en zorgen. Ook daarbij was voor mij sprake van verdieping. Een verdieping die vormend is geweest voor mijn verdere leven. Het bleek me maar weer eens dat je nooit te oud bent om te leren. Ik ben gaan meeleven met onze boeren. Ik heb ze zien zaaien, zorgen en oogsten. Me steeds meer realiserend hoe belangrijk het weer voor hen is. Ook ik had al heel snel zorgen over te veel regen of te veel zon. We hadden het er ook bijna dagelijks over. Het waren heel persoonlijke zaken.

Wat me op menselijk vlak ook aangreep waren de persoonlijke belevenissen van onze mensen van vreugde en leed. Vreugde bij de vele jubilerende bruidsparen die ik bezocht. Het uitreiken van koninklijke onderscheidingen. De lichtjes in hun ogen vergeet je nooit. De waardering die je ik kon laten blijken. Wat een voorrecht is dat.

Maar ook droeve gebeurtenissen. Een kind dat bleef in een auto-ongeluk; met glorieuze toekomst als grafisch vormgever. 19 jaar slechts. Die droeve blik in de ogen van de ouders, dat vergeet je niet. De brute doodslag op een jonge jongen. Al ben je nog zolang burgemeester, ik heb weer moeten vaststellen: zoiets went nooit.

Maar dan was er ook, hoe positief dan weer, de 100-jarige mevrouw De Nijs. Ze hadden het thuis niet breed gehad met 18 kinderen. Maar bij mijn komst was ze nog vitaal. En op mijn vraag, hoe kijkt u aan tegen al die computers, zei ze heel begrijpend: "ik doe er niet aan maar we kunnen niet meer zonder. Het hoort bij het leven van nu." Ze was op haar eigen manier met haar tijd meegegaan. Ik werd er helemaal blij van.

Ja, ik heb de aard van ons Zeeuws-Vlamingen beter leren kennen. We hebben hier steeds moeten vechten tegen het water, de vele malen terugkerende vernietigende oorlogen, de mislukte oogsten, ander geweld en dat vaak nog in combinatie met elkaar. Maar steeds weer de draad oppakken en doorgaan. Maar ook onze blijmoedigheid. Vaak omschreven als dat "Bourgondische". Soms als reactie op de tegenslag maar ook als door de natuur in onze genen gevormde kracht positief in het leven te staan. Voor mij een bevestiging van dat mooie Zeeuwse motto: "ik worstel en kom boven".

Dames en heren,

Als ze me vragen, hoe staat het in Sluis? Begin ik altijd met te vertellen dat Sluis de herindeling goed heeft verwerkt. Er is veel aandacht voor de kernen, en je hoort nauwelijks klachten op dat terrein. Financieel is Sluis op orde en er liggen ambitieuze plannen voor de toekomst. Dat alles is tot stand gebracht met soms flinke tegenwind op het terrein van financiën, bezuinigingsoperaties en niet altijd even makkelijke politieke verhoudingen. Maar ook hier geldt "we worstelden en kwamen boven".

Op gezette tijden zal ik weer in Zeeuws-Vlaanderen zijn en uitkijken naar de omvorming van het havengebied Breskens, de ontwikkeling van Waterdunen en de verdere omvorming van Cadzand-Bad tot badplaats met allure. Al met al projecten die, hoe je er ook politiek tegen aankijkt, veel vragen

van het gemeentebestuur en haar medewerkers. Eisen die een gemeente van 24.000 inwoners ver te boven gaan. Wat heet te boven gaan. Toeristen meegerekend hebben we hier op een gemiddelde dag een bezetting aan bewoners van meer dan 40.000. Wat ik nooit zal snappen, is dat ons gemeentelijke toedelingstelsel van rijkswege daarop niet is toegesneden. En dat we met de pet in de hand bij het provinciebestuur om opclassificatie moeten vragen.

Dames en heren,

Het is niet gebruikelijk om bij je afscheid allerlei zaken aan te kaarten die met toekomstig beleid te maken hebben. Je loopt immers je opvolger niet voor de voeten. Maar ik wil u wel nog een punt van verwondering meegeven dat met de toekomst te maken heeft.

Gelet op alle dynamiek in onze gemeente en de rest van Zeeuws-Vlaanderen, kun je allang niet meer van een krimpgebied spreken. Inderdaad er is wel sprake van vergrijzing maar er liggen ook veel kansen om daar iets aan te doen. Dat betekent investeren. De kosten gaan voor de baat uit. Een van de belangrijkste knelpunten daarbij is de mogelijkheid tot woningbouw.

In contacten met mijn gewaardeerde collega in Terneuzen, en u kunt het ook in de krant lezen, hoor ik niet anders dan dat er weer een bedrijf bijkomt of uitbreidt. Maar ik hoor ook zijn klacht dat personeel moeilijk te krijgen is omdat er geen passende woningen zijn. Recent is uit onderzoek bekend geworden dat alleen al in Cadzand Bad, een economische groeicapaciteit zit van 13 naar 21 miljoen euro. Bij de realisatie hiervan is het grote knelpunt beschikbare woningcapaciteit voor de werknemers in de te creëren sectoren. Ik zal ook niet de enige zijn, die van makelaars in het gebied hoort dat er een gebrek ontstaat aan geschikte woningen om in te handelen. Mijn verwondering bestaat eruit dat ik niet begrijp waarom het provinciebestuur, dat deze ontwikkelingen ook kent, niet tot verruiming van woningbouw mogelijkheden komt bij goede plannen, of minstens het initiatief neemt om de planprognoses z.s.m. opnieuw te toetsen.

We kunnen dit niet afdoen met het veel gehoorde verhaal dat we oudere woningen dan maar moeten slopen en nieuw moeten bouwen. Natuurlijk, daar moet het nodige aan gebeuren maar er is ook nog een sterke behoefte aan zorgwoningen voor ouderen, woningen voor starters en ook vanuit België is veel interesse in onze woningmarkt. Daar moet onder meer met sloop en vervanging op worden ingespeeld. Maar het kan mijns inziens nooit voorzien in de woonbehoefte die voortvloeit uit de economische groei die in ons gebied (Zeeuws-Vlaanderen) nog mogelijk is. Zie Cadzand Bad.

Optimist als ik ben, want in mineur eindigen daar voel ik niet voor, heb ik overigens wel de overtuiging dat de lobby die we in ons gebied op dit terrein zullen intensiveren, tot succes zal leiden. We hebben dat gisteren als Zeeuws-Vlaamse burgemeesters en secretarissen met elkaar besproken. Nodig is dan wel dat we vasthoudend zijn en de handen ineen slaan.

Tot slot. Het was een mooie tijd hier. Ik zal zeker overvallen worden, op gezette tijden, door heimwee. Dat is echter op te lossen door af te reizen naar hier. Ik hoop dan een strijdbare gemeente Sluis aan te treffen. Maar ook een gemeente Sluis waar men goed voor elkaar zorgt en politiek elkaar, met behoud van eigenheid, ook letterlijk bij de hand houdt. Succes daarmee. Het ga jullie goed.